

dansk Margarine, at jeg har stillet mit Ændringsforslag. Jeg ønsker at faa forhindret dette Misbrug derved, at man ligefrem i Loven indsætter, at det er forbudt ved Tilvirkning at benytte andre Margarinefabrikkers Produkter. Jeg kan ikke forstaa, af hvilken Grund man kan modsætte sig det. Thi jeg ved ikke — naar Margarinefabrikkerne ikke have noget derimod — et eneste Omraade, paa hvilket det skulde kunne skade enten den ene eller den anden her i vort Land. Jeg mener, det er et Krav, som er beskedent og uskyldigt, og som derfor burde fyldestgøres.

Den anden Ændring, jeg har stillet, er til § 6, hvor det foreslaas, at der i 6te Linie efter Ordet „Forskrift“ sættes „“, og Resten af Paragraffen udgaar. Det vedrører Regnskabsvæsenet paa Margarinefabrikkerne, og har jeg forstaaet Paragraffen rigtigt, saa fastholder jeg min Ændring; men der har i Udvalget været Tvivl om, hvorvidt der virkelig fra den højtærede Landbrugsministers Side har været Tale om andet end udenlandsk Margarine. Hvis Ministeren ikke har ment andet, kan jeg fuldstændig frafalde dette Ændringsforslag under Nr. 9, kun at der saa i sidste Linie af § 6 maa mellem Ordene „af“ og „Margarine“ indføjes Ordet „udenlandsk“. De sidste fire Linier, der her er Tale om, lyde saaledes: „Over Indførsel af Margarine skal der føres Bog efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift; det samme gælder Forhandling, Udløvelse fra Oplag eller Konsignationslagre eller Fordeling ved Brugs- og lignende Foreninger af Margarine i Partier paa 20 Pund eller derover.“ Der er gjort gældende i Udvalget, at den Margarine, der sigtes til her, peger tilbage paa udenlandsk Margarine, og hvis det er Tilfældet, er jeg fuldstændig tilfreds. Men saa maa jeg, for at faa Paragraffens Forstaaelse fuldstændig klar, ønske, at der i sidste Linie mellem Ordene „af“ og „Margarine“ indsættes „udenlandsk“. Hvis det derimod er den højtærede Landbrugsministers Mening, at det drejer sig om Bogføring over alt, hvad der hedder Margarinehandel her i Landet, enten det nu er indenlandsk eller udenlandsk Margarine, vil jeg meget anbefale at lade disse Linier udgaa. Naar man tager Hensyn til den Kontrol, der bliver efter denne Lov, hvorefter enhver skal gøre Anmeldelse, der handler med Margarine, saaledes at ikke alene Margarineinspektøren, men hvilken som helst Borgmester og Herredsfoged vide, hvem der

handler med Margarine, mener jeg, at naar Margarinefabrikkerne skulde føre Bog over, hvad de producere, hvad de bruge til Fabrikation og lignende, det saa er et unødvendigt Arbejde at paaføre Fabrikkerne den Ulejlighed, at de skulde føre Regnskab over enhver Ting, de udføre fra Fabrikken, og til hvem. Det turde dog være omtrent ligeegyldigt, hvem der faar det. Jeg tror ogsaa, at det for Margarineinspektørerne vilde være ubehageligt at faa den Pligt at kontrolere disse Bøger. Efter mit Kendskab til, hvad der udgaar fra en Fabrik af nogen som helst Betydning, fylder denne Bogføring et sa stort Antal Blade i disse Protokoller, at det næsten er vedkommende Margarineinspektør umuligt at udøve nogen Kontrol derigennem, og jeg ved heller ikke, hvorledes denne Kontrol skal faa nogen Betydning.

Jeg afventer den højtærede Landbrugsministers Svar paa dette Spørgsmaal, om han her kun har ment udenlandsk Margarine. Thi er det saaledes, giver jeg ham Medhold og frafalder straks Ændringsforslaget under Nr. 9. Men i modsat Fald vil jeg gerne lægge et godt Ord ind specielt for Fabrikanternes og de handlendes Skyld, som ellers ville faa et forøget Arbejde, efter min Mening til ingen Nytte for nogen af Parterne.

Endelig skal jeg berøre Ændringsforslaget til § 7 under Nr. 10, som er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at i 1ste Stykke, 2den Linie, ændres „10“ til „15“. Jeg skal paa det Omraade stille mig fuldstændig neutral, idet det for saa vidt er mig aldeles ligeegyldigt, enten man vil fastholde disse 10 pCt. eller gaa op til 15. Jeg har intet derimod. Jeg mener blot, at efter den Motivering, der er givet fra den højtærede Landbrugsministers Side, er man noget berettiget til at se med de samme Øjne derpaa, hvormed Ministeren ser derpaa, at det ikke er et Spørgsmaal, man skal lægge særlig Vægt paa, da det vist ikke er et overdreven stort Ønske fra Margarinefabrikanternes Side.

Endelig skal jeg berøre det tredje Ændringsforslag, som jeg glemte for lidt siden — jeg tog dem ikke i Nummerfølge —, nemlig det under Nr. 7 til § 3: „Efter Paragraffen tilføjes: „Al indført Margarine, der fremlægges til Detailsalg, skal være forsynet med et for Køberen iøjnefaldende Skilt, mærket: „Udenlandsk“, ligesom Indpakkingspapiret skal være forsynet med samme Mærke, alt efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift.“ Jeg